

COUR DE JUSTICE

BENELUX

GERECHTSHOF

EERSTE KAMER
PREMIÈRE CHAMBRE

C 2021/18/V/13

ARREST

Inzake:

[REDACTED]

Tegen:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED] B.V.

Procestaal: Nederlands

ARRET

En cause :

[REDACTED]

Contre:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED] B.V.

Langue de la procédure : le néerlandais

GRIFFIE

1, rue du Fort Thüngen
L-1499 Luxembourg
Tel.: +352 28 11 33 30
info@courbeneluxhof.int

www.courbeneluxhof.int

GREFFE

1, rue du Fort Thüngen
L-1499 Luxembourg
Tel.: +352 28 11 33 30
info@courbeneluxhof.int

De Eerste Kamer van het Benelux-Gerechthof heeft in de zaak C 2021/18/V het volgende arrest gewezen

1. [REDACTED] (hierna: [REDACTED] heeft op de voet van art. 9ter van het Verdrag van 31 maart 1965 betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechthof (hierna: het Verdrag) een voorziening ingesteld tegen het arrest van de Tweede Kamer van het Benelux Gerechthof van 23 april 2024 in de zaak van [REDACTED] [REDACTED] en [REDACTED] B.V. (hierna: [REDACTED] respectievelijk [REDACTED] B.V. en gezamenlijk: [REDACTED] c.s.) tegen [REDACTED]

Ten aanzien van de feiten

2. De feiten die de Tweede Kamer van het Hof heeft vastgesteld, kunnen als volgt worden samengevat:

(i) [REDACTED] heeft op 10 juni 2013 een aanvraag ingediend voor inschrijving van het Benelux-woordmerk NIELSON (hierna: het merk) waarna het merk op 11 oktober 2013 is ingeschreven onder nummer 940495 voor diensten in de klassen 35, 41 en 42.

(ii) Op 3 april 2020 hebben [REDACTED] c.s. overeenkomstig art. 2.30bis lid 1, onder a, van het Benelux-verdrag inzake de Intellectuele Eigendom (hierna: BVIE) een vordering ingediend tot doorhaling wegens vervallenverklaring en nietigverklaring van het merk, voor zover het is ingeschreven voor de diensten aangeduid in klasse 41, te weten:

“Opvoeding; opleiding; ontspanning; sportieve en culturele activiteiten; het maken en produceren van muziek; het schrijven van teksten voor muziek; het zingen van teksten op muziek; diensten van een DJ, waaronder het mixen van platen, cd’s en mp3-bestanden met muziek welke worden afgespeeld op elektronische muzikspelers.”

(iii) De vordering tot doorhaling is gebaseerd, voor zover hier van belang,

- op de grond dat het merk is vervallen als voorzien in art. 2.27 lid 2 BVIE, waartoe [REDACTED] c.s. stellen dat geen normaal gebruik van het merk is gemaakt overeenkomstig art. 2.23bis BVIE, en
- op de grond genoemd in art. 2.2bis lid 2 BVIE dat de aanvraag om inschrijving van het merk te kwader trouw is ingediend.

(iv) Bij beslissing van 25 augustus 2021 (hierna: de Beslissing) heeft het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: het Bureau) de vordering van [REDACTED] c.s. tot doorhaling wegens vervallenverklaring deels toegewezen en deels afgewezen. De inschrijving van het merk is doorgehaald voor de volgende diensten in:

“Klasse 41: Opvoeding; opleiding; ontspanning; sportieve en culturele activiteiten; het maken en produceren van muziek; het schrijven van teksten voor muziek; het zingen van teksten op muziek.”

(v) Het Bureau heeft beslist dat het merk blijft ingeschreven voor alle diensten waarvan geen doorhaling is gevorderd in deze procedure en voor de volgende diensten in:

“Klasse 41: Diensten van een DJ, waaronder het mixen van platen cd’s en mp3-bestanden met muziek welke worden afgespeeld op elektronische muzikspelers.”

(vi) Voor het overige is het gevorderde afgewezen. Geen van partijen is in de kosten verwezen omdat de vordering tot doorhaling gedeeltelijk is toegewezen.

(vii) Het Bureau heeft overwogen:

- a) dat uit de stukken blijkt dat er feitelijk altijd gebruik wordt gemaakt van een merk dat afwijkt van het ingeschreven recht, omdat [REDACTED] 'Mister Nielson' gebruikt en niet 'Nielson';
- b) dat het van oordeel is dat de plaatsing van de Engelse aanspreektitel voor een man voor het merk, dat op zijn beurt een voornaam is, leidt tot gebruik dat niet afdoet aan het onderscheidend vermogen van het merk;
- c) dat uit de overgelegde stukken blijkt dat het merk in de relevante periode van 3 april 2015 tot 3 april 2020 door [REDACTED] is gebruikt voor de diensten van een DJ en dat (dus) normaal gebruik voor een deel van de diensten in klasse 41 wordt vastgesteld;
- d) dat voor de overige diensten genoemd in klasse 41 gebruik van het merk niet is aangetoond;
- e) dat niet met zekerheid kan worden (vast)gesteld dat [REDACTED] ten tijde van de aanvraag tot inschrijving geen intentie heeft gehad het merk te gebruiken voor diensten in klasse 41 en dat voor de aanvraag tot inschrijving van het merk een commerciële logica bestond;
- f) dat er onvoldoende reden is om aan te nemen dat [REDACTED] het merk in klasse 41 te kwader trouw heeft aangevraagd.

Ten aanzien van het geding ten overstaan van de Tweede Kamer van het Hof

3. [REDACTED] c.s. hebben beroep ingesteld tegen de Beslissing voor zover daarbij hun vorderingen zijn afgewezen. Zij hebben de Tweede Kamer van het Hof, kort gezegd, verzocht:

- in zoverre de Beslissing te vernietigen en het merk nietig en vervallen te verklaren voor alle diensten in klasse 41;
- [REDACTED] te veroordelen in de kosten van het geding.

4. Bij verweerschrift dat op 3 januari 2022 bij het Hof is binnengekomen, heeft [REDACTED] het verzoek bestreden en incidenteel beroep ingesteld tegen de Beslissing.

5. Bij beschikking van 25 oktober 2022 heeft het Hof te kennen gegeven dat de president van de Tweede Kamer het Parket zal verzoeken in deze zaak schriftelijk te concluderen over de vraag of incidenteel beroep bij de Tweede Kamer van het Hof tegen een beslissing van het Bureau mogelijk is na verloop van de in art. 1.15bis lid 1 BVIE genoemde beroepstermijn van twee maanden. Op 17 januari 2023 heeft Advocaat-Generaal P. Vlas geconcludeerd dat incidenteel beroep bij de Tweede Kamer van het Benelux-Gerechtshof tegen een eindbeslissing van het Bureau niet mogelijk is na verloop van de in art. 1.15bis lid 1 BVIE genoemde beroepstermijn. Partijen hebben ieder een reactie op deze conclusie ingediend.

6. Bij arrest van 23 april 2024 (hierna: het bestreden arrest) heeft de Tweede Kamer van het Hof [REDACTED] niet-ontvankelijk verklaard in zijn incidenteel beroep, de Beslissing vernietigd voor zover de vorderingen zijn afgewezen en in zoverre opnieuw rechtdoende de inschrijving van het merk nietig verklaard en de doorhaling van de inschrijving gelast voor zover het is ingeschreven voor de diensten: *het maken en produceren van muziek; het schrijven van teksten voor muziek; het zingen van teksten op muziek; diensten van een DJ, waaronder het mixen van platen, cd's en mp3-bestanden met muziek welke worden afgespeeld op elektronische muziekspelers*, en [REDACTED] veroordeeld in de kosten van het geding. De Tweede Kamer heeft daartoe – samengevat – overwogen:

- a) Incidenteel beroep bij de Tweede Kamer van het Hof tegen een eindbeslissing van het Bureau is niet mogelijk na verloop van de in art. 1.15bis lid 1 BVIE genoemde beroepstermijn van twee maanden omdat noch het BVIE, noch het Verdrag, noch het Reglement op de procesvoering van het Benelux-Gerechtshof (hierna: Reglement op de procesvoering) een bepaling bevat die incidenteel beroep (na de beroepstermijn) toestaat. Dat brengt mee dat voor beide partijen slechts beroep openstond binnen deze termijn van twee maanden. Daarvoor [REDACTED] die mogelijkheid openstond, kan naar het oordeel van de Tweede Kamer niet gezegd worden dat door het ontbreken van de mogelijkheid incidenteel beroep in te stellen buiten de beroepstermijn hij onredelijk in zijn verdediging wordt geschaad, de redelijkheid en billijkheid zich daartegen verzetten en/of dat dit in strijd is met art. 6 EVRM. [REDACTED] is niet-ontvankelijk in zijn incidenteel beroep. (rov. 21-22)
- b) In aanmerking nemende (i) het succes en de aanzienlijke bekendheid van Nielson ([REDACTED]) op het moment van het depot van het merk, (ii) de wetenschap van [REDACTED] van het gebruik van het teken Nielson door [REDACTED] (iii) de omstandigheid dat [REDACTED] niet voornemens was het merk te gaan gebruiken voor zijn DJ/muziekactiviteiten en (iv) dat hij het merk deponeerde in klasse 41 voor diensten, identiek aan of overeenstemmend met de diensten waarvoor [REDACTED] het identieke teken gebruikte om een gunstige(r) positie te creëren in onderhandelingen met [REDACTED] is de Tweede Kamer tot het oordeel gekomen dat [REDACTED] de inschrijving van het merk te kwader trouw heeft aangevraagd voor diensten die identiek zijn aan of overeenstemmend met de diensten waarvoor [REDACTED] het teken Nielson op het moment van die aanvraag gebruikte. De inschrijving van het merk is te kwader trouw aangevraagd voor zover het is ingeschreven voor de diensten *het maken en produceren van muziek; het schrijven van teksten voor muziek; het zingen van teksten op muziek; diensten van een DJ, waaronder het mixen van platen, cd's en mp3-bestanden met muziek welke worden afgespeeld op elektronische muzikspelers*. (rov. 26-39)
- c) [REDACTED] c.s. hebben hun vordering tot doorhaling mede gebaseerd op de in art. 2.27 lid 2 BVIE genoemde grond voor vervallenverklaring van het merk, namelijk dat daarvan geen normaal gebruik is gemaakt overeenkomstig art. 2.23bis BVIE in de relevante periode. Daar de Tweede Kamer de inschrijving van het merk nietig zal verklaren voor zover het is ingeschreven voor de hiervoor genoemde diensten en (de inschrijving van) het merk door het Bureau (onbestreden) vervallen is verklaard voor onder meer de overige diensten waarvoor het in klasse 41 is ingeschreven (*Opvoeding; opleiding; ontspanning; sportieve en culturele activiteiten*), hebben [REDACTED] c.s. geen belang bij behandeling van deze grondslag en hun grieven tegen de afwijzing van de gevorderde vervallenverklaring. (rov. 40)

Ten aanzien van het verloop van het geding ten overstaan van de Eerste Kamer van het Hof

7. Voor [REDACTED] heeft mr. V.F. den Hollander, advocaat te Amsterdam, op de voet van art. 9ter van het Verdrag bij de Eerste Kamer van het Hof een verzoekschrift tot voorziening ingediend, door de griffie geregistreerd op 2 juli 2024. [REDACTED] heeft de Eerste Kamer van het Hof verzocht (i) het bestreden arrest te vernietigen en (ii) de zaak zelf af te doen dan wel de zaak voor afdoening te verwijzen naar de Tweede Kamer. [REDACTED] heeft zijn middel toegelicht bij memorie van toelichting. Desgevraagd heeft [REDACTED] bij brief van 28 augustus 2024 aan de griffier de datum laten weten waarop van de bestreden uitspraak aan hem kennis is gegeven, welke datum in het verzoekschrift niet was vermeld (art. 5.5 onder b Reglement op de procesvoering).

8. Het Hof heeft, overeenkomstig art. 9ter lid 2 van het Verdrag in verbinding met art. 5.9 van het Reglement op de procesvoering, [REDACTED] c.s. in de gelegenheid gesteld een memorie van antwoord in te dienen. Voor [REDACTED] c.s. heeft mr. R. Balk, advocaat te Haarlem, een memorie van antwoord ingediend, waarin hij heeft verzocht dat de Eerste Kamer [REDACTED] niet-ontvankelijk

verklaart, de voorziening van [REDACTED] ongegrond verklaart, althans concludeert dat de door [REDACTED] aangevoerde gronden niet kunnen leiden tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van de bestreden uitspraak, en [REDACTED] veroordeelt in de kosten.

9. Partijen hebben – overeenkomstig art. 5.13 van het Reglement op de procesvoering – een memorie van repliek respectievelijk een memorie van dupliek ingediend.

10. Op 3 juni 2025 heeft een mondelinge behandeling plaatsgevonden. Beide partijen hebben pleitnota's voorgedragen, die zijn overgelegd. Vervolgens hebben partijen geantwoord op vragen. Tot slot hebben zij mondeling gerepliceerd en gedupliceerd.

11. Advocaat-Generaal B.J. Drijber heeft op 26 september 2025 schriftelijk conclusie genomen. De conclusie strekt tot verwerping van de exceptie van niet-ontvankelijkheid, vernietiging van het arrest van de Tweede Kamer van 23 april 2024 voor zover [REDACTED] in zijn incidenteel beroep niet-ontvankelijk is verklaard, ongegrondverklaring van genoemd incidenteel beroep en ongegrondverklaring van het verzoek tot voorziening voor het overige.

12. De advocaten van beide partijen hebben schriftelijk op de conclusie van de Advocaat-Generaal gereageerd.

Ten aanzien van de incidentele voorziening

13. [REDACTED] c.s. heeft een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen, stellende dat [REDACTED] zijn verzoekschrift tot voorziening niet binnen de termijn van twee maanden heeft ingediend (art. 5.3 lid 1 Reglement op de procesvoering). [REDACTED] betoogt dat hij het verzoekschrift tijdig heeft ingediend.

14. Het bestreden arrest is geweest op dinsdag 23 april 2024. Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift is op woensdag 24 april 2024 op het postkantoor in Luxemburg afgegeven ter verzending aan elk van partijen. Tussen partijen staat vast dat de zending op maandag 29 april 2024 op het kantoor van mr. den Hollander, die bij de Tweede Kamer is opgetreden als procesvertegenwoordiger voor [REDACTED] is bezorgd. Hieruit volgt dat de termijn voor het instellen van een voorziening aanving op dinsdag 30 april 2024 en dat de vervaldag maandag 1 juli 2024 was (art. 5.3 lid 1, art. 1.20 lid 5 en art. 1.27 leden 2 en 4 Reglement op de procesvoering). Het verzoekschrift is door de griffie geregistreerd op 2 juli 2024. De termijn van twee maanden van art. 5.3 lid 1 van het Reglement op de procesvoering is dus met één dag overschreden.

15. Deze termijnoverschrijding is evenwel verschoonbaar aangezien er naar het oordeel van het Hof aanleiding bestaat om toepassing te geven aan art. 5.3 lid 3 Reglement op de procesvoering, welke bepaling inhoudt dat een te laat ingestelde voorziening niet niet-ontvankelijk wordt verklaard indien het Hof, de Advocaat-Generaal en de verweerder gehoord, oordeelt dat het niet in acht nemen van deze termijn om bijzondere redenen niet tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoekschrift leidt. Daartoe overweegt het Hof als volgt.

[REDACTED] heeft op vrijdag 21 juni 2024 per e-mail aan de griffie van het Hof een verzoekschrift gestuurd. Dat verzoekschrift was uitgewerkt en volledig, maar niet ondertekend door een advocaat. Op woensdag 26 juni 2024 heeft de griffie [REDACTED] erop gewezen dat het verzoekschrift niet is ondertekend door een advocaat, hetgeen wel is vereist. Op 27 juni 2024 heeft de griffier hierover gebeld met [REDACTED]. Op zaterdag 29 juni 2024 heeft [REDACTED] hetzelfde verzoekschrift, maar dan ondertekend door zijn advocaat, per e-mail aan de griffie gestuurd. Vervolgens is het origineel van het verzoekschrift op 2 juli 2024 door de griffie

ingeschreven. Dat origineel is inhoudelijk volledig identiek aan het op 21 juni 2024 toegezonden verzoekschrift.

Gelet op deze omstandigheden, zoals ook uiteengezet in de conclusie van Advocaat-Generaal onder 2.23-2.25, mocht [REDACTED] door het bericht van de griffie van 26 juni 2024 erop vertrouwen dat het ontbreken van de vereiste handtekening van de procesvertegenwoordiger – welke onregelmatigheid zich leent voor herstel – kon worden hersteld. Het Hof acht de sanctie van niet-ontvankelijkheid in dit geval onevenredig in verhouding tot de ernst van de onregelmatigheid.

Ten aanzien van het verzoek tot voorziening

Onderdeel 1: ontvankelijkheid incidenteel beroep bij Tweede Kamer

16. Onderdeel 1 klaagt dat rechtens onjuist is het oordeel van de Tweede Kamer in rov. 21 van het bestreden arrest dat incidenteel beroep bij de Tweede Kamer tegen een eindbeslissing van het Bureau niet mogelijk is na verloop van de in art. 1.15bis lid 1 BVIE genoemde beroepstermijn van twee maanden. De omstandigheid dat de Tweede Kamer in het verleden wel een incidenteel beroep buiten de beroepstermijn heeft toegestaan, opent volgens het onderdeel de mogelijkheid tot incidenteel beroep. Het niet toestaan levert een schending op van het recht op een eerlijk proces in de zin van art. 6 EVRM doordat onvoldoende hoor- en wederhoor kan worden toegepast, aldus het onderdeel.

17. Deze klacht faalt. Het Verdrag, het BVIE noch het Reglement op de procesvoering voorzien in de mogelijkheid om incidenteel beroep bij de Tweede Kamer in te stellen buiten de termijn genoemd in art. 1.15bis lid 1 BVIE. Naar geldend recht staat een beroep bij de Tweede Kamer buiten deze termijn dus niet open.

18. Dat de Tweede Kamer in het verleden in enkele uitspraken incidenteel beroep na de beroepstermijn heeft toegelaten en behandeld, brengt niet mee dat deze mogelijkheid openstaat of dat [REDACTED] daarop mocht vertrouwen. Het geldend recht is eenduidig en biedt geen aanknopingspunten voor de door [REDACTED] verdedigde opvatting.

Aangezien het mogelijk is voor beide partijen om beroep bij de Tweede Kamer in te stellen – zij het binnen de beroepstermijn – is er geen sprake van schending van art. 6 EVRM. Het recht op een eerlijk proces, waarin besloten ligt dat voldoende hoor- en wederhoor wordt toegepast, is daarmee gewaarborgd.

Onderdeel 2: inschrijving te kwader trouw

19. Onderdeel 2 keert zich met verschillende klachten tegen het oordeel van de Tweede Kamer in rov. 26-39 van het bestreden arrest dat [REDACTED] het merk te kwader trouw heeft aangevraagd.

20. Ten eerste klaagt het onderdeel onder 2.1-2.2 dat de Tweede Kamer heeft miskend dat uit de in rov. 25 e.v. opgenomen bewijzen dat [REDACTED] de naam 'Nielson' in 2007, 2008 en 2011 gebruikte zonder de toevoeging DJ en/of Mister, blijkt dat geen sprake kan zijn geweest van kwade trouw ten tijde van het aanvragen van het merk op 10 juni 2013.

21. Deze klacht kan niet tot vernietiging leiden, reeds omdat zij geen rechtsvraag aan de orde stelt (art. 5.1 lid 2 Reglement op de procesvoering). Daar komt bij dat de Tweede Kamer in rov. 29-30 heeft vastgesteld dat [REDACTED] het teken Nielson in 2007 en 2008 incidenteel heeft gebruikt voor muziekactiviteiten en dat hij vanaf 2009 slechts (en dan nog beperkt) gebruik heeft gemaakt van

het teken Mister Nielson voor DJ/muziekactiviteiten. Aan deze feitelijke vaststelling, die niet onbegrijpelijk is, is de Eerste Kamer gebonden (art. 5.1 lid 3 Reglement op de procesvoering).

22. Ten tweede klaagt het onderdeel onder 2.2-2.3 dat de Tweede Kamer in rov. 27 een verklaring van [REDACTED] onjuist heeft weergegeven en vervolgens heeft gebruikt als grondslag voor haar beslissing. In de desbetreffende rechtsoverweging heeft de Tweede Kamer overwogen dat [REDACTED] heeft gesteld dat de reden voor hem om het merk aan te vragen was gelegen in de toenemende bekendheid van Nielson ([REDACTED] en de angst dat [REDACTED] c.s. het gebruik (van Mister Nielson) zouden kunnen verbieden, hetgeen hij wilde voorkomen. Volgens [REDACTED] is dit een onjuiste weergave van wat hij heeft aangevoerd, namelijk: *“De feitelijke reden van de registratie van de naam Nielson is, dat ik hoe dan ook wilde voorkomen dat ik de naam Nielson moest afstaan, aangezien ik aantoonbaar deze naam eerder dan Nielson [REDACTED] in het economisch verkeer heb gebruikt.”*

23. Deze klacht faalt omdat de Eerste Kamer is gebonden aan de feitenvaststelling door de Tweede Kamer. Voor zover het onderdeel ten betoge strekt dat de overweging van de Tweede Kamer omtrent de beweegredenen onbegrijpelijk is gezien de verklaring van [REDACTED] faalt deze klacht. Het is niet onbegrijpelijk dat de Tweede Kamer de verklaring van [REDACTED] heeft uitgelegd zoals zij heeft gedaan.

24. Ten derde klaagt het onderdeel onder 2.4-2.5 dat de Tweede Kamer in rov. 33 van het bestreden arrest zelf een grond heeft bijgebracht die niet door partijen in het geschil was betrokken. Partijen zijn volgens de klacht namelijk niet opgekomen tegen het oordeel van het Bureau dat de plaatsing van de Engelse aanspreektitel voor een man voor het merk dat op zijn beurt een voornaam is, leidt tot een gebruik dat niet afdoet aan het onderscheidend vermogen van het ingeroepen merk.

25. Deze klacht kan niet slagen op de gronden genoemd in de conclusie van de Advocaat-Generaal onder 3.33. De klacht is gericht tegen een overweging die ten overvloede is gegeven, zodat belang bij de klacht ontbreekt. Bovendien heeft [REDACTED] zelf in de procedure bij de Tweede Kamer in zijn verweerschrift de relevantie van het element ‘Mister’ aangesneden.

26. Ten vierde klaagt het onderdeel onder 2.6-2.8 over de laatste twee zinnen van rov. 34 van het bestreden arrest. Het onderdeel kan niet tot vernietiging van het bestreden arrest leiden omdat het niet voldoet aan de eisen die ingevolge art. 5.5 en 5.6 Reglement op de procesvoering aan een cassatiemiddel moeten worden gesteld.

27. Ten slotte betoogt het onderdeel onder 2.9 dat van kwade trouw geen enkele sprake kan zijn, nu uit de eigen Benelux-merkinschrijving van [REDACTED] zou blijken dat deze zelf pas op 22 december 2021 van plan was om een merk te gaan gebruiken in de klassen 9, 25, 38 en 41. Volgens de klacht is deze inschrijving van [REDACTED] in feite te kwader trouw, niet die van [REDACTED]

28. Deze klacht kan niet slagen, reeds omdat zij niet duidelijk maakt waar dit betoog door [REDACTED] eerder in de procedure is aangevoerd; in het onderdeel wordt ook niet verwezen naar vindplaatsen in de stukken (zie ook art. 5.6 lid 3 Reglement op de procesvoering).

29. De slotsom is dat de klachten van onderdeel 2 niet tot vernietiging van het bestreden arrest kunnen leiden.

Onderdeel 3

18. Onderdeel 3 bevat geen zelfstandige klacht.

Ten aanzien van de kosten

31. Op grond van art. 12, lid 2bis in verbinding met art. 1, lid 2, onder b, van het Verdrag moet het Hof de kosten vaststellen en de in het ongelijk gestelde partij in de kosten veroordelen.

32. Op grond van art. 5.22, lid 1, aanhef en onder a, van het Reglement op de procesvoering moet de Eerste Kamer beslissen over de kosten zowel in eerste aanleg als in voorziening, nu de voorziening van [REDACTED] ongegrond is. Daarbij zal de Eerste Kamer de door de Tweede Kamer ten laste van [REDACTED] uitgesproken kostenveroordeling in haar beslissing overnemen.

De kosten worden vastgesteld op:

- in eerste aanleg € 2.400,- als vergoeding voor de kosten en honoraria van de advocaat aan de zijde van [REDACTED]
- in voorziening € 4.200,- als vergoeding voor de kosten en honoraria van advocaat aan de zijde van [REDACTED]

[REDACTED] wordt in deze kosten veroordeeld.

De Eerste Kamer van het Benelux-Gerechtshof

- verklaart [REDACTED] ontvankelijk in zijn verzoek tot voorziening;
- oordeelt dat de door [REDACTED] verzochte voorziening ongegrond is;
- veroordeelt [REDACTED] in de kosten van Littoij c.s., vastgesteld op € 6.600,-.

Aldus gewezen door G. Jocqué, eerste vicepresident, en M.J. Kroeze, M.-L. Meyer, B. Wylleman en S.J. Schaafsma, raadsheren,

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 25 juni 2026 door G. Jocqué, Eerste vice-president, in aanwezigheid van M. Nolet de Brauwere van Steeland, plaatsvervangend Advocaat-Generaal en A. van der Niet, griffier.

A. van der Niet
Griffier

G. Jocqué
Eerste vice-president